

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**РІЗДВО ПРЕСВЯТОЇ
БОГОРОДИЦІ:
Смук радістю
стає!**

**THE NATIVITY OF THE
THEOTOKOS:
Sorrow is transformed into Joy**

**LA NATIVITÉ DE LA MÈRE DE
DIEU :
Tristesse se transforme en joie**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

На 21-го вересня за григоріанським календарем (це – 8-го вересня за юліанським) ми святкуємо великий Празник Різдва Пресвятої Богородиці, який рівнож є Престољним Празником українських Церков і Соборів, які носять почесне ім'я Премудрості Божої, тобто Софії бо ж «Софія» на грецькій мові це власно «Премудрість».

Оборонець Православ'я, автор численних Богом натхнених церковних співів, Св. Іван Дамаскин, так писав про це Свято: «День Різдва Божої Матері – це день вселенської радості бо через Божу Матір увесь людський рід оновився і смук першої матері, Єви, радістю став».

Що ж це за смук Єви? Він походить внаслідок великої трагедії, яка припала людській родині, якої перша мати – це Єва. Ця трагедія – гріхопадіння, втрата первісного благодатного стану, що настало через непослух Адама й Єви. Це гріхопадіння описує символічно розповідь про споживання забороненого овочу. Вона просто означає, що Адам і Єва зрадили відношення любові та довір'я, яке було між ними і Богом, їхнім Творцем, Батьком і Приятелем. Він був сказав їм стримуватися від

споживання плоду дерева пізнання добра й зла. Іншими словами Він закликав їх бути вірними відношенню між ними – між Батьком і Його дітьми. Єдиний спосіб, яким вони могли б «пізнати» добро й зло це - зломити відношення своє з Богом і цим вони пізнають, що це таке бути відчуженими від Нього. І це й сталося. Вони зломити відношення і ось наступили сором, страх і смерть. Так, ось тоді вони пізнали добро і зло. Добро – бути з Богом, а зло - бути віддаленими від Нього.

Однак Бог не покинув Своїх дітей. Він приготував дорогу для нового відношення з ними, якого вже не можна зломити. Богородиця, якої народження ми святкуємо, була тим середником у створенню цього нового єднання. Вона стала новою Матір'ю людського роду. Через неї Бог Син став Людиною – тобто Боголюдиною, який навіки поєднав у Собі Божество і людськість. У Ньому і через Нього розділення припинене – сором, страх і смерть зупинені а любов, довір'я і життя перемогли. Що за радість для цієї Матері, цієї нової Єви, в тому що вона і її діти тепер і назавжди безпечні і вдома з Отцем Небесним! Справді смуток радістю став!

Св. Андрій Критський, творець Покаянного Канону, якого служимо в Великий Піст, висловлює радість Християн споминаючи ось так день народження цього Вмістилища Премудрості Божої: «Бо сьогодні народилось дитя, від якого ми здобули спасіння, Христа – Бога й Слова, Який прибувши перебуває з нами навіки». Отож радіймо, дякуючи Богові за дар Богородиці, нашої Матері, і просячи її Молитов стараймося жити й трудитися в єдності з Богом, у відновленому відношенню любові та довір'я.

***THE NATIVITY OF THE
THEOTOKOS:
Sorrow is transformed into Joy***

On September 21 on the Gregorian Calendar (which is September 8 on the Julian) we celebrate the great Feast of the Nativity of the Most Holy Theotokos, which is also the Patronal Feast Day of Ukrainian Churches and Cathedrali bearing the name of Holy Wisdom (popularly rendered in English as St. Sophia or St. Sophie – since “Sophia” is the Greek word for “Wisdom”).

The defender of Orthodoxy and author of many inspired hymns of

***LA NATIVITÉ DE LA MÈRE DE
DIEU :
Tristesse se transforme en joie***

Le 21 septembre sur le calendrier Grégorien (soit 8 septembre sur le Julien), nous célébrons la grande Fête de la Nativité de la Très Sainte Mère de Dieu, qui est aussi la Fête patronale des Églises et Cathédrales ukrainiennes portant le nom de la Sainte-Sagesse (populairement rendu comme Sainte-Sophie - car «Sophia» est le mot grec pour «la Sagesse»).

Le défenseur de l'orthodoxie et auteur de nombreux hymnes

the Church, St. John of Damascus, had this to say about this Feast: "The day of the Nativity of the Mother of God is a day of universal joy for, through the Mother of God, the entire human race was renewed and the sorrow of the first mother, Eve, was transformed into joy".

What was this sorrow of Eve's? It was the result of the great tragedy that befell the human family, of which Eve was the first mother. That tragedy was the Fall – the loss of the original state of grace due to the disobedience of Adam and Eve. This Fall is described in a symbolic way in the story of the eating of the forbidden fruit. It means simply that Adam and Eve betrayed the relationship of love and trust which existed between them and God, their Creator, Father and Friend. He had told them to refrain from eating of the fruit of the tree of knowledge of good and evil. In other words, He had invited them to be faithful to the relationship between them – between the Father and His children. The only way for them to "know" good and evil was to break their relationship with God and thus experience what it was like to be separated from Him. And that is exactly what happened. They broke the relationship and on to the scene came shame, fear and death. Yes, they now knew good and evil. Good was being with God; evil was being separated from Him.

However, God did not abandon His children. He prepared the way for a new relationship with them, which could not be broken. The Theotokos whose birth we celebrate was the instrument by which that new union was created. She became the new

inspirés de l'Église, Saint-Jean-de-Damas, avait ceci à dire à propos de cette fête: «Le jour de la Nativité de la Mère de Dieu est un jour de joie universel par la Mère de Dieu, toute la race humaine a été renouvelé et la douleur de la première mère, Ève, a été transformée en joie».

Quelle était cette douleur d'Ève? Il est le résultat de la grande tragédie qui s'est abattue sur la famille humaine, dont Ève fut la première mère. Cette tragédie a été la chute - la perte de l'état initial de la grâce à cause de la désobéissance d'Adam et Ève. Cette chute est décrite de manière symbolique dans l'histoire comme quoi ils ont mangé du fruit défendu. Cela signifie simplement qu'Adam et Ève ont trahi la relation d'amour et de confiance qui existait entre eux et Dieu, leur Créateur, Père et Ami. Il leur avait dit de ne pas manger du fruit de l'arbre de la connaissance du bien et du mal. En d'autres termes, il les avait invités à être fidèles à la relation entre eux - entre le Père et Ses enfants. La seule façon pour eux de «connaître» le bien et le mal était de rompre leur relation avec Dieu et de l'expérience ainsi de ce que c'était que d'être séparé de Lui. Et c'est exactement ce qui s'est passé. Ils ont cassé la relation et sur la scène sont venus honte, la peur et la mort. Oui, ils connaissaient maintenant le bien et le mal. Le bien c'était être avec Dieu; le mal c'était être séparé de Lui.

Cependant, Dieu n'a pas abandonné Ses enfants. Il a préparé la voie à une nouvelle relation avec eux, qui ne pourrait pas être rompu. La Mère de Dieu, dont nous célébrons la naissance était l'instrument par

Mother of the human race, the new Eve. Through her, God the Son became a Human – the God-man, forever uniting in Himself divinity and humanity. In Him and through Him the separation is brought to an end – shame, fear and death have come to an end, and love, trust and life have won. What joy for this Mother, this new Eve, to find that she and her children are once more and forever safe and at home with the Father! Truly sorrow has been transformed into joy!

St. Andrew of Crete, author of the Penitential Canon which we pray during Great Lent, expresses the joy of Christians in remembering the birthday of this repository of the Wisdom of God: "For today a child is born, from whom we have received salvation, Christ God and Word, Who, having come, abides with us forever". Let us rejoice then, thanking God for the gift of the Theotokos, our Mother, and, asking for her prayers, let us strive to live and work in harmony with God, in a renewed relationship of love and trust.

lequel la nouvelle relation a été créé. Elle est devenue la nouvelle Mère de la race humaine, la nouvelle Ève. Par elle, Dieu le Fils est devenu un Homme - l'Homme-Dieu, unifiant à jamais en Lui-même la Divinité et l'Humanité. En Lui et par Lui la séparation est mis un terme - la honte, la peur et la mort en sont venus à une fin, et l'amour, la confiance et la vie ont gagné. Quelle joie pour cette Mère, cette nouvelle Ève de trouver qu'elle et ses enfants sont une fois de plus et pour toujours sûre et dans la Maison avec le Père! Vraiment la douleur a été transformée en joie!

Saint André de Crète, auteur du Canon pénitentiel, que nous prions pendant le Grand Carême, exprime la joie des chrétiens dans le souvenir de l'anniversaire de ce dépôt de la Sagesse de Dieu: «Car aujourd'hui, un enfant est né, du qui nous avons reçu le salut, Christ, Dieu et Verbe, Qui, étant venu, demeure avec nous pour toujours». Réjouissons-nous donc, en remerciant Dieu pour le don de la Mère de Dieu, notre Mère, et, demandant ses prières, efforçons-nous de vivre et de travailler en harmonie avec Dieu, dans une relation renouvelée de l'amour et de la confiance.